

NOTES EN RELACIÓ ALS ESTABLIMENTS DE RESTAURACIÓ ON ES FAN ACTIVITATS RECREATIVES

En relació a la preocupació generada com a conseqüència de l'accident a l'establiment de Restauració de Caldes de Malavella cal emetre les següents notes sobre les activitats recreatives que s'hi duguin a terme.

Al Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives aprovat pel Decret 112/2010, de 31 d'agost (en endavant Reglament), en concret a l'annex I es conté un subapartat IV dedicat a la regulació supletòria de determinats espectacles públics i activitats recreatives.

Dins d'aquest subapartat s'identifiquen les activitats de "restauració" a les que a manca de regulació específica, i són d'aplicació supletòria les previsions del Reglament.

Les activitats de "restauració" a les que s'apliquen les previsions del Reglament són les que es defineixen a la lletra a) del subapartat IV, de l'annex I amb els següents termes:

"IV

Regulació supletòria de determinats espectacles públics i activitats recreatives

Les activitats recreatives i els espectacles públics als quals, si no hi ha regulació en la seva normativa específica, els és d'aplicació supletòria les previsions d'aquest Reglament són les activitats de restauració, les activitats de joc i apostes, les activitats esportives i els espectacles amb ús d'animals.

*a) **Les activitats de restauració** són aquelles que es realitzen en locals que tenen per objecte oferir menjars i begudes al públic assistent per ser consumits en el mateix establiment. Sense perjudici de la seva denominació comercial, les activitats de restauració es classifiquen en:*

a.1) Restaurant: activitat que es realitza en un local que disposa de servei de menjador i cuina per tal d'oferir àpats al públic consistents bàsicament en dinars i sopars, mitjançant preu, per ser consumits en el mateix local.

a.2) Bar: activitat que es realitza en un local que disposa de barra i que també pot disposar de servei de taula, si s'escau, per proporcionar al públic, mitjançant preu, begudes acompanyades o no de tapes, i entrepans.

a.3) Restaurant bar: activitat que es realitza en un local que ofereix, mitjançant preu, els serveis de restaurant i de bar previstos en els dos apartats anteriors.

a.4) Saló de banquets: aquella activitat realitzada en restaurants o establiments exclusivament especialitzats per a aquesta activitat, que disposen de sales habilitades amb aquesta finalitat, destinades a servir menjars i begudes per a tot tipus de realitzacions d'actes socials en data i hora predeterminats.

En les activitats d'aquest apartat es poden realitzar d'altres complementàries amb música de fons ambiental, de ball i altres actuacions en directe, sempre

que el local compleixi les condicions de seguretat i d'insonorització, i estigui degudament autoritzat. Aquesta activitat es pot dur a terme en un local tancat o en espais a l'aire lliure (...)”.

Per tant als establiments de “restauració” que s’acaben de definir, s’apliquen les previsions del Reglament aprovat pel Decret 112/2010 d’espectacles públics i activitats recreatives.

Més enllà del que resulta d’aquesta disposició per a l’activitat de restauració cal precisar el que succeeix si a l’establiment també hi ha una activitat de lleure o entreteniment amb aparells o estructures desmuntables no permanents.

El primer a dir és que les activitats de lleure o entreteniment dutes a terme en un establiment obert al públic de restauració es podria considerar una “activitat recreativa”.

La definició d’**activitat recreativa** es troba a l’article 3.b) de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives (en endavant Llei):

“(...)b) Activitats recreatives: les activitats que ofereixen al públic la utilització de jocs, màquines o aparells o el consum de productes o de serveis d’oci, entreteniment i diversió, i també activitats que congreguen persones amb l’objecte principal d’implicar-les a participar-hi o d’oferir-los serveis amb finalitat d’oci, entreteniment o diversió”.

Així mateix el subapartat III de l’annex I del Reglament defineix les activitats recreatives amb els següents termes:

“1. Són activitats recreatives aquelles que ofereixen al públic la utilització de jocs, de màquines o d’aparells o el consum de productes o serveis, així com també aquelles que congreguen a persones amb l’objecte principal de participar en l’activitat o de rebre serveis amb finalitats d’oci, entreteniment o diversió”.

Per tant és una activitat recreativa les que ofereixen al públic la utilització de jocs, de màquines o d’aparells amb finalitats de lleure, entreteniment o diversió. Cal destacar l’amplitud de la definició.

El fet que l’activitat recreativa es dugui a terme en un establiment obert al públic on hi ha una activitat de restauració, no exigeix que l’activitat recreativa abans definida sigui legalitzada amb els requeriments exigibles a la mateixa.

De fet l’article 29.4 de la Llei indica el següent:

“4. Cada establiment obert al públic ha de tenir una única llicència o autorització d’entre les regulades per aquesta llei, que pot donar cobertura a diversos espectacles públics o activitats recreatives, en els termes que es fixin per reglament”.

Per tant l'establiment obert al públic de restauració on es facin activitats recreatives ha de disposar d'una llicència o estar en la situació administrativa que doni cobertura tant a l'activitat de restauració com a l'activitat recreativa.

En aquest punt cal tenir present que el règim de comunicació està definit en l'article 124 del Reglament en els següents termes:

“Article 124

Supòsits en què és procedent

Estan sotmesos al règim de la comunicació prèvia els casos següents:

- a) La modificació no substancial dels establiments oberts al públic que comptin amb la llicència municipal corresponent.*
- b) Els establiments oberts al públic destinats a espectacles cinematogràfics.*
- c) Els establiments oberts al públic destinats a espectacles públics i activitats recreatives musicals amb un aforament autoritzat fins a 150 persones.*
- d) Establiments oberts al públic d'activitats de restauració amb un aforament autoritzat fins a 150 persones, i sempre que no disposin de terrassa o qualsevol altre espai complementari a l'aire lliure.*
- e) Les actuacions en directe en els establiments recollits en el catàleg de l'annex I”.*

De no estar l'activitat en aquests supòsits s'aplica el règim de llicència municipal com estableix l'article 95 del Reglament:

“Article 95

Llicència municipal

De conformitat amb els articles 13.1.c) i 29 de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, estan subjectes a llicència municipal:

- a) Els establiments oberts al públic d'espectacles públics i d'activitats recreatives de caràcter permanent que no estiguin subjectes al règim de comunicació prèvia d'acord amb l'article 124 d'aquest Reglament.*
- b) Els establiments oberts al públic d'espectacles públics i d'activitats recreatives no permanents desmuntables.*
- c) Els establiments de règim especial per als municipis amb una població superior als 50.000 habitants, amb l'informe vinculant previ de la Generalitat.*
- d) Els espectacles públics o activitats recreatives de caràcter extraordinari en municipis de més de 50.000 habitants.*
- e) Els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari que es duguin a terme amb motiu de festes i revetlles populars”.*

Si aquesta activitat recreativa es duu a terme amb estructures no permanents desmuntables, cal tenir present que sempre caldria aplicar el règim de llicència i el que es preveu a l'article 39 de Reglament, en el que es disposa:

“Article 39

Condicions de les estructures no permanents desmuntables

1. Les estructures no permanents desmuntables destinades a la realització d'espectacles públics o d'activitats recreatives han de complir les condicions de seguretat i higiene necessàries per a les persones espectadores o usuàries, artistes i la resta de personal que executa l'espectacle públic o l'activitat recreativa.

2. Amb aquesta finalitat, les estructures no permanents desmuntables s'han d'adequar a les normes particulars que, si s'escau, disposin els reglaments especials i se'ls aplica la normativa que regula les instal·lacions permanents no desmuntables, d'acord amb el que disposa l'article 41 de la Llei 11/2009, de 6 de juliol.

3. En tot cas, no es pot atorgar llicència a les estructures no permanents desmuntables si no compten amb el control inicial favorable dels serveis tècnics municipals o d'una entitat col·laboradora de l'Administració per al control d'establiments i espectacles que hagi inspeccionat el seu muntatge i comprovat el seu funcionament.

4. En el cas de les instal·lacions de les fires d'atraccions, les persones responsables han de presentar al personal tècnic municipal o a l'entitat col·laboradora de l'Administració que exerceixin el control inicial els manuals d'instruccions i les certificacions tècniques específiques corresponents als muntatges i instal·lacions efectuades en el lloc de l'emplaçament pel personal tècnic de les persones titulars d'aquestes atraccions, en les quals s'ha de fer constar que el conjunt de l'atracció funciona correctament. A més, el personal tècnic municipal o les entitats de control han de verificar la seguretat exterior i global d'aquestes instal·lacions”.

Per tant la realització d'activitats recreatives en establiments públics on hi ha activitats de restauració estan subjectes al règim de comunicació o llicència segons resulti del que es preveu als articles 29 i 95 del Reglament.

Tenint en consideració que si l'actuació recreativa es duu a terme en estructures no permanents desmuntables cal sempre llicència i estar al previst a l'article 39 del mateix Reglament.

Però si l'activitat de lleure no es fa en un establiment obert al públic pot no ser d'aplicació la normativa esmentada prevista en la Llei i Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives.

En aquest punt cal estar al previst a l'article 3.5 del Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'**establiments d'allotjament turístic** i d'habitatges d'ús turístic en el que es diu el següent sobre les activitats dedicades exclusivament a les persones allotjades a l'establiment:

“5. Les activitats que es portin a terme en els espais i sales comunes dels establiments d’allotjament turístic adreçades a les mateixes persones usuàries de l’establiment es consideren activitats pròpies de l’establiment, sens perjudici de les limitacions específiques dels establiments de turisme rural”.

Tot i la no aplicació en aquest cas de la normativa esmentada, d’espectacles públics i activitats recreatives per a dur a terme activitats de lleure, entreteniment o diversió dels hostes, cal acomplir la normativa aplicable a l’activitat de l’establiment turístic, l’ambiental, l’urbanística, i en tot cas les mesures de seguretat precises i les corresponents cobertures de responsabilitat.

Per tal d’exemplificar el que comporta la no aplicació de la regulació de la llei i reglament d’espectacles i activitats recreatives als establiments d’allotjament turístic ens remetem al resultat de la consulta feta en el seu dia.